

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

397

Hely

Idő

"1924"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *Joszo meghalt*

Forrás:

*Szózat**3n*

(Hely)

1924. 12. 6.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi háziyomda 1923

— Joszo meghalt. A Tabán, a régi Buda egyetlen hangulatos része szegényebb lett egy érdekes jelezgetes emberével: meghalt Joszo, a banda nélkül járkáló primás, családi nevén Kovács Joska, székesfehérvári születésű cigány, aki már negy évtized óta, úgy a Tabánhoz tartozott, hogy nélküle búcsút, keresztelőt, lakodalmat, halotti tort, áldomást el se lehetett képzelni. A kicsinövesű cigány úgy nézett ki, mint valami mesebeli törpe, de olyan gömbölyű kövér volt, hogy reá elmondhatta akárki: széle-hossza egy. Ismerte mindenki, az is, aki nem volt korcsmajaró ember, hiszen Joszo elemiiskolás korától kezdve életének javarészét a Tabánban élte le, az utóbbi esztendőekben pedig legfeljebb az ügetőre ment ki, de onnan is sietett vissza, ahol már várták, mert Joszo nélkül mulatni nem lehetett. Mint fiatalember rövid ideig volt a felejthetetlen Pongrácz Laji bandájában és ő tén azon utolsó volt, aki a görgényi vadász-kastélyban Teleki Samu rendezése szerint az „egy cigány, egy király” lakomákon és vadász-áldomásokon jelen volt. Amikor bandája volt, megfordult Párisban, Londonban, Berlinben s a német császári udvari hivataltól egy kedves íratot kapott, amelyben tündöklően magyaros művészi játékaért köszönetet mondanak. Az erdélyi fürdőknek is kedvelt cigánya volt. Tusnádon több nyáron ő muzsikált. De életének fénykora mégis utolsó esztendőire esett. A külföldi elismerést, amit mint igazi magyar cigány szerzett, a fürdők pompás életét, az ünneplést, sikert valahogy mind eldobta magától és írók, művészek társaságait kereste, akik mindig szívesen fogadták az egyedül járkáló kis kövér cigányt. Muzsikálnia se volt muszáj, anélkül is szívesen elbeszélgettek vele az eldugott tabáni korcsmák pirosterítékes asztalánál. És ha nótára került a sor, tudta, hogy kinek kell a „Repülj feeském!” Tudta, hogy a régi betyárnótákat ki szereti, vagy ha valaki mozogni akart, akkor Joszo a csüddöngölőt húzta el... Ma temették a farkasréti temetőbe s ölvén cigánytársa kedvenc nótáját muzsikálta: „talán nem is muzsikálnak, talán csak én álmodom.”